

ΘΕΑΤΡΟ

«Δαικὸ θέατρο Ἀθηνῶν» (Παγκράτι). — Β.
Ρώτα «Ὁ σύζυγος τρελλαίνεσαι» (τραγικὴ
κωμωδία σὲ 3 πράξεις.)

Ὁ Βούζας, ἓνας δημόσιος ὑπάλληλος, πενην-
τάρης, μετρημένος, περιορισμένος, τσιγκούνης,
μὲ τρία παιδιὰ καὶ μὲ γυναῖκα νέα κι' ὄμορφη
παραπονεῖται ποῦ ἔχασε τὴν οἰκογενειακὴ του
γαλήνη ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἡ γυναῖκα του πη-
γαίνει κάθε βράδυ στὶς συνεδριάσεις ἑνὸς γυναι-
κειοῦ σωματεῖο. Ὁ Στέρφης ὅμως, φίλος πολύ-
πειρος τοῦ Βούζα, τοῦ ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ γυ-
ναῖκα του δὲν πηγαίνει σὲ γυναικεῖο σωματεῖο,
ἀλλὰ ἔχει ἔραστή καὶ μαζὺ τὴν ἀνακαλύπτουν
σ' ἓνα καμπαρέ, ὅπου διασκεδάζει. Ὁ Βούζας
πρὸ τοῦ θεάματος τρελλαίνεται.

Τὸ θέμα ξετυλίγεται μὲ ἐνδιαφέρον ἀρκετὰ
πρωτότυπο καὶ μὲ διάλογο τόσο ἔξυπνο ποῦ
σκεπάζει ἀκόμα καὶ τὴν ἀφόρητη τιράδα τοῦ δια-
λόγου τῆς πρώτης πράξης καὶ τὶς ἐπαναλήψεις
χαρακτηρισμῶν (σακαφιόρα κ.λ.π.) κι' ἄλλες περι-
τολογίες ποῦ ἀποτελοῦν τὴν ἀδύνατη πλευρὰ
τοῦ ἔργου. Ἔχει σκηνές δυνατῆς ψυχολογίας
ἀναπτυγμένες ὡς τὶς λεπτομέρειές τους κ' ἔχει
ἀκόμα καὶ τὸν περίεργο τύπο τοῦ Στέρφη, ποῦ
κατόρθωσε ν' ἀδιαφορῆ γιὰ τὶς ἀπιστίες τῆς γυ-
ναίκας του, ὑποτάσσοντας κάθε ψυχικὴ ἀντί-
δρασή του στὸν ψυχρὸ λογικὸ ὑπολογισμό πῶς
πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται μόνο μὲ τὸν ἑαυτὸ του
κι' ὄχι γιὰ τὸ τί κάνει ἡ γυναῖκα του. Ἡ κω-
μωδία χαρακτηρίζεται τραγικὴ ἐπειδὴ ἔχει τὸ
τραγικὸ τέλος τῆς τρέλλας τοῦ συζύγου. Μὰ ἂν
ἔλειπε αὐτὸ θὰ ἦταν μιὰ καθαρὴ κωμωδία μὲ
ὅλα τὰ προσόντα καὶ μὲ καλύτερο τέλος. Ἄν
ἀντὶ νὰ τρελλαθῆ ὁ σύζυγος, μόλις ἀντικρῶζει
τὴ γυναῖκα του στὸ καμπαρέ, συνελαμβάνετο
ἀντιθέτως ἀπ' αὐτὴν ὡς «μπερμπαντεύων» καὶ

ἂν ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ ὁ στεγνὸς καὶ τσιγκού-
νης δημόσιος ὑπάλληλος μεταβάλλετο σὲ βιβερ
κ' ἡ νέα κ' ἐπιπόλαιη γυναῖκα του ξαναγύριζε
στὸ νοικοκυριό της γιὰ νὰ τὸν συμμαζέψῃ, τότε
δὲν θὰ ὑπῆρχε ἡ ἀναγκαστικὴ δραματικὴ καμπὴ
τοῦ ἔργου μετὰ τὴ β': πράξη (ποῦ κατὰ τὴν
γνώμη μας τὸ ζημιώνει) κ' ἡ κωμωδία θὰ ἐξε-
λίσσετο ἀβίαστα κι' εὐθυμότερα στὸ πλαίσιο της.
Νομίζουμε λοιπὸν ὅτι μὲ μιὰ μικρὴ τροποποίησι
τὸ ἔργο τοῦ κ. Ρώτα μὲ τ' ἀναμφισβήτητα
προσόντα μπορεῖ νὰ μεταβληθῆ σὲ μιὰ κωμο-
δία ἀπὸ ἐκεῖνες ποῦ ἔχουν τὴν εὐτυχία νὰ κρα-
τοῦν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἑβδομάδων τὰ προ-
γράμματα ἑνὸς θεάτρου.

Ἄπὸ τὴν ἐκτέλεση ἐντελῶς ἰδιαίτερη μνεία
πρέπει νὰ γίνῃ γιὰ τὸ ἄριτο παίξιμο τῆς δος
Μαρσέλλου καὶ τῶν κ.κ. Ρώτα καὶ Ταλάνου.